

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Explicatur, quænam sit moralis certitudo de suscepto Baptismo, parag. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

§. VII.

Explicatur, quanam sit moralis certitudo de suscepto Baptismo.

a G. Hurtad. de Baptif. diff. 2. in resp. lib. 1. c. 33.
 gula est, quia jam habes prudentem, & rationabilem timorem de carentia tui Baptismi. Ratio posterioris est, quia potes sequi opinionem probabilem, atque adeo prudenter

judicare, te esse baptizatum. Ita a Hurtadus contra Ochagaviam. Lege item b Delugo fuisse docentem, quando possis, non tamen obligeris reiterare baptismum.
 3. Ex his autem vides, te posse rebaptizari, etiam in omnibus illis casibus, in quibus, licet nos probabiliter dixerimus, sufficientem esse materiam, vel formam, alii tamen probabiliter dixerunt, sufficientem non esse. At, ut obligeris, non reiterare hoc Sacramentum, puto, debere adesse certitudinem moralem validè jam collati baptismi, non verò probabilitatem quaecumque. Quæ autem ejusmodi moralem certitudinem pariant, mox separatim indicabo.

4. Tertia Regula. Quoties certus moraliter es, te esse baptizatum, si foris habeas aliquem levem scrupulum, vel suspensionem de carentia Baptismi, non poteris rebaptizari. Ratio est clara, quia imprudenter ageres. Exempli gratia. Si natus es inter Christianos, rebaptizari non debes, quamvis levem scrupulum habeas, te non esse baptizatum; quia, ut mox dicam, natum esse inter Christianos, facit certitudinem moralem baptismi, si alia valdeürgens conjectura contra baptismum non adsit.

c Quintanad. de Bapt. sing. 8.

5. Neque obstat, quod apud Quintanadvennas e ex Doctissimi cujusdam consilio, fuerit iteratum baptismum cujusdam mulieris, quæ, quamvis nata, ac nutrita inter Fideles, tamen ex levissima suspitione timebat de suo Baptismo, sed propter ejusmodi timorem inquietissima vivebat, non obstat inquam, nam post multa ibi à Quintanadvennas in favorem hujus reiterationis allata, tandem sic concludit. Hæc sunt, quæ virum doctum hujus Fœminæ Baptismo conditionali annuentem, movere potuerunt: At ego, nisi dubium, aut suspensionem prudentem ex defectu, vel materiæ, vel formæ, vel utriusque applicationis, intentionis, vel Ministri oram deprehendam, iterationem hanc consulere non audeam, sed nec eam in præsentî casu damnarem.

1. **E**sse natum inter Fideles, ut jam modo dixi, affert certitudinem moralem Baptismi. Nam natum inter Hæreticos, & ab illis fuisse baptizatum, valde probabile judico, posse rebaptizari, immò, & debere, quando aliqua sint circumstantiæ, in quibus suspecta sit sufficientia. *d*

2. Secundò, unus testis, de quo non sit probabilis suspicio mendacii, satis est, ut non rebaptizeris, si dicat se certò scire, te esse baptizatum. *d Vide quas dixi lib. p. c. p. §. 2. 7.*

3. Tertio, multò magis erit satis fides Baptismi, ex libris Parochi sumpta.

4. Quarto expositi ad Hospitale, si schedulam habeant collo, ut solet fieri, appensam, qua significetur eorum baptismus, certitudinem habent moralem; unde non sunt rebaptizandi: nam, si habeant signum nondum collati baptismi, erunt sine conditione baptizandi: Quid si nullum habeant signum? baptizandos esse sub conditione puto; quia tunc magna est suspicio nondum suscepti baptismi.

5. Scio Quintanadvennas e censere, omnes Infantes inter Catholicos ubicunque expositos, etiam si habeant scripturam collo appensam, testificantem eorum baptismum, esse sub conditione rebaptizandos. Sed ego adhæreo communiori opinioni, & communi nostrarum Regionum praxi. Concederem nihilominus posse, sed non obligari, idque propter modò dicta §. præcedente, *num. 2. & 3.* *e Quintanad. l. c. sing. 9.*

6. Is autem Auctor, quia degebat in illis locis, ubi non pauci olim vixerunt Mauri, & Saraceni infideles, quorum scripturis non erat fidendum, ideo universalem illam doctrinam doctuisse videtur.

7. Quintò, qui à peritis Obstetricibus, vel Parentibus, propter instantem necessitatem fuit privatim baptizatus, habet sufficientem certitudinem, quare non est rebaptizandus.

8. Ut autem comprehendatur, an sint peritæ, sunt diligenter examinandæ, præsertim in quatuor. Primò, quam formam pronuncient. Secundò, quàm, & quantam aquam infundant. Tertio, an simul simul-

tate morali à nobis libro primo explicata, formam proferant, & abluant. Quartò, quam intentionem habeant. Quare si in ejusmodi examine inventatur nihil substantiale defuisse, non erit, ratione Obstetricum, locus renovandi Baptismi, si secus, erit. *a*

a *Lege qua dixi universaliter lib. 1. c. 1. §. 1. b* *Quintanaud. l. c.*

9. Quintanaudvennas *b* sibi similis nimis est facilis in concedenda, & præcipienda hac iteratione illis, qui sunt ab obstetricibus baptizati, fortasse, quia in ejus Regionibus frequentes erant imperitæ, & fortasse infideles Obstetrices; at in nostris, ubi hoc munus non exercent, nisi approbatæ ab Episcopis, tanta facilitas, vel obligatio non est inducenda.

10. Inquires hac occasione, peccante mortaliter dictæ Obstetrices, si nesciant formam, & modum baptizandi?

c *Navar. Henriquez. Tol. Reginald. Gran. apud Leand. de Bapt. d. 4. q. 33.*

Respondeo ita. *c* Ratio autem est, quia quilibet debet scire, quæ ad suum officium pertinent. Aliqui apud dictum Leandrum, qui hoc peccatum in Obstetricibus non agnoscunt, dicunt, Obstetricis officium non esse, baptizare, Sed non placent, quia Caritas dicitur, quemlibet debere juvare proximum ad salutem consequendam, saltem quando commodè, & facile potest. At, quæ major facilitas, quam Obstetricem, cui saepe accidit, posse salvare Infantem, discere modum baptizandi? Adde, tantò majus fore earum peccatum, si sint imperitæ, quando cum ea imperitia, si suum non est munus baptizare, baptizent tamen, & Infantem in re tam gravi decipiant.

§. VIII.

Quid observandum in dicta repetitione Baptismi.

1. **V** Niversaliter adverte, quando rebaptizatur adultus sub eandem conditione, debere ipsum, si de mortali sit sibi conscius, se disponere per contritionem, vel per attritionem, non autem necessariò per confessionem Sacramentalem, ut nimirum sic obicem gratiæ amoveat, sed insuper adverte, suscepto jam certo Baptismo, eundem debere ea peccata ante hoc certum baptismum, & post illud dubium commissa, aperire Confessario, & sub conditione Sacramentalem absolutionem recipere, ut si fortè primus Baptismus fuit verus, tervetur præceptum Christi Domini, quo jubemur

d *Quintanaud. l. c. singul. 16. §. 18.*

omnia mortalia post Baptismum commissa clavibus subjicere.

2. Præterea pro praxi dicti Baptismi conditionari nota sequentia. Primò, illud posse conferri domi, vel in quocunque loco privato, immò occultissimè solum cum solo. Secundò, posse à quopiam, sed certè perito, etiam si facile possit haberi Sacerdos. Tertiò, non esse adhibendam Patrinum, poterit tamen, nec si adhibeatur contrahi cognationem spiritualem. Quartò, non esse necessarias alias Ecclesiæ caerimonias. Ratio omnium horum est, quia solemnitates loci, Ministri &c. sunt institutæ solum pro Baptismo absoluto. Quare nec inter baptizantem, & Baptizatum oriitur cognationem, puto cum eodem Quintanaud. dicto *sing. 18. num. 2.* licet oriiri putet ex Dicastillo, Diana p. 11. tract. 3. resp. 57.

3. Scio aliquos e in Tertio ex his superaddere distinctionem. Dicunt enim, si fortè post dictum conditionatum Baptismum, invenitur primum Baptismum fuisse validum, Patrinum Baptismi conditionari non esse verum Patrinum, nec cognationem contrahere, si tamen illud invenitur fuisse invalidum, tunc Patrinum dicti Baptismi conditionari esse verum Patrinum, quia jam is suscepit baptizandum in vero Baptismo. Scio inquam id: Verum ego nunquam fieri verum Patrinum in Baptismo conditionato sustineo cum Quintanaudvennas, quia hæc Patrini solemnitas ut & aliæ non sunt institutæ, nisi, ut dictum est, pro Baptismo absoluto.

e *Perez de Matrim. d. 29. sec. 3.*

CAPUT II.

De Ministro Baptismi.

§. I.

Quisnam sit, præsciindendo à casu necessitatis.

1. **M**inister Ordinarius Baptismi est Sacerdos, & quidem proprius, id est, Parochus.

Hinc, non solum Laicus extra necessitatem baptizans, peccat, sed etiam alius Sacerdos, quamvis hic sit Parochus alterius Parochiæ, nisi de licentiâ Episcopi, qui certè est supremus Parochus suæ Diocesis, vel de licentiâ proprii Parochi, quæ sola sufficit, neque enim ad Baptismum requiritur approbatio Episcopi.